

ACADEMIÆ VIENNENSIS
AD GRATVLATIO

Ob Auspiciatissimas, reuocatâ Pace, Nuptias;

A D

MAXIMILIANVM
SERENISSIMVM PRINCIPEM,
BOIORVM DVCEM,

PALATINVM RHENI, S. R. IMPERII
ELECTOREM, ET ARCHIDAPIFERVM,
NEOSPONSVM;

E T

MARIAM ANNAM,
SERENISSIMAM AVSTRIÆ
ARCHIDVCEM,

AVGVSTISSIMI CÆSARIS FILIAM,
APOSTOLICI REGIS HVNGARIÆ ET
BOHEMIÆ SOROREM,
NEOSPONSAM,

PRO MVNERE NVPTIALI
DE L A T A

DEBITÆ OBSERVANTIÆ ERGO.

CVM PRIMVM NOVI CONIVGES IN AVLA SALVTARENTVR.

Mense Iulio, Die XXIII. Anno M. DC. XXXV.

*****

VIENNÆ AVSTRIÆ,

Typis Matthæi Forstneri, in Aula Colonienſi.

A D
CANDIDVM LECTOREM
PRÆMONITIO.

Non insulsè scripsit nuper quispiam, non esse magis jam, quàm olim, Socrate foras abeunte, aut S. Hieronymo scribente, tutum prodire in lucem intectum galeâ. Si occurrerit Severus quispiam & mali genij Aristarchus, nisi te bene prænueris, cavendum, ne vapules. Sciote Aristarchum non esse, Candide Lector, ne fias tamen vereor, postquam libri hujus frontem spectaveris, atque ex ingentibus isthîc titulis, re magnâ conceptâ, senseris te fame & siti confici ob rerum, quas hic damus, inanitatem, ut tu avidissimo es ingenio. Verùm audi, priusquam procurras: concidissimus & nos horrore perstricti, si monstranda hîc Posteris Magnorum Heroum Conjugumque vestigia, quibus institerunt, & quæ in longissimorum temporum theatro egissent, representanda arcubus triumphalibus, portis, foris, columnis, statuis suscepissimus. Is animus non fuit, immò fuerat; sed Oratori, Vati, Sculptori, Pictori tempus defuit. Parum enim Auspicatissima inter Sponsalia, Serenissimasque Nuptias intercedebat. Et quid necessum erat in mortuis chartis, pictisvè tabulis exhiberi, quæ

etiamnum vivunt & vigent in utriusque familia Heroibus,
 immò in omnium hominum Calituumq; immortalibus animis.
 Itaque quia aliud necesse non erat, aliquid tamen breve tem-
 pus, officiumq; extorquebant, properavimus. At non quàm
 citò, sed quàm benè, inquires. ego verò ex æquè veteri acroa-
 mate, Non quàm benè, sed quàm bono animo. Certè in
 publica Provincia, Urbis, omniumq; ordinum adgratulatione,
 cum ob hanc Academiam Matrem, Ingolstadiensemque Fi-
 liam, & alias quàm plures causas quàm plurimum Conjugi-
 bus Serenissimis debeamus, imparati, inornatiq; potiùs, quàm
 inofficiosi haberi volumus: animum, uti speramus, specta-
 bunt, laudabuntq; Sponsi Principes, quibus placere vel stu-
 disse sæ est. Nunc ut voles, lege, si candidus es, habet,
 nobis gratulamur; si minùs, nihil obloquere, tacitus abi, &
 vale.

ORA-

ORATIO
 RECTORIS ACADEMICI
 AD
 SERENISSIMUM
 MAXIMILIANVM
 DVCEM BAVARIÆ.
 S. R. I.
 ARCHIDAPIFERVM,
Principem suum Clementissimum.

HOC etiam Felicitatis Acade-
 miæ nostræ Deus annuit, Li-
 cet Viennæ novas Nuptias
 MAXIMILIANO Bava-
 riæ Duci Serenissimo gratulari. Di-
 cam ampliùs; licet illi prolem ominari
 faustissimam, cui Liberos qui non optat,
 B non

non cupit virtuti perennitatem, Serenissime Elector. Hoc vnum habet mali, ingens conceptum animo gaudium, hominem facit elinguem. Veneram, vt communis interpres Academicorum omnium gaudium Tibi testarer. Nequeo exponere quod experior; arescit orationis vena, dum voluptate cor diffluit liquidissimâ. Patieris fileri multa, dici vnum, sed ex quo valeas aestimare, quod eloqui non possum. Tantum ex tuo Vienne adventu, tantum ex tuis cum MARIA Anna Ferdinandi Cæsaris lectissima Filiâ nuptijs, gaudij concepimus, quantum inferre animis possunt & potentissimarum Familiarum novus nexus, & Spes Posterorum, qui Patris, A viq; virtutem aut assequantur, aut æmulentur. Solenne olim fuit, hodiequæ vsurpatur à multis, novis Sponsis Epithalamium texere ex laudibus. Si liceret Tua abuti modestia, possem copiosè ac feliciter veteri insistere instituto. Rebus domi forisq;

præcla-

præclare gestis, effecisti, Serenissime Dux, vt Maximiliani, hoc est tuum nomen, virtutis ac laudis nomen censeatur. Consilio, prudentia, æquitate, pietate, humanitate hoc egisti. Togata Virtus apud alios hospitari, apud Te habitare hodie creditur. Fortitudine, Constantiâ, collatis signis, Victorijs hoc affectus es. Sagata Virtus in Te hodie dicitur non retinere tantum acceptum ab antiquis heroibus decus, sed augere. Sed quid ego? in cæterarum virtutum tuarum laude tua graviter laborat modestia. Non illam ultra premam, ne exprimam ruborem. Aspergam amarâ hac guttâ voluptatem nostram ac lætitiâ: Sponso, cuius & nuptijs & conspectu gaudeamus, Epithalamium non texam ex laudibus, quas æquè meretur ac odit. Convertamus orationem aliò. Cætus hic, quem vides, Academicus, tuum favorem, tuum amorem, tuum patrociniû cupit, & verò ambit. Imitare Divinitatem, quæ nemini

se negat, si petatur. Complectere supplices: aut iudica, aut fac tuo nos amore dignos. Nisi solitus esses beneficia donare, non vendere, repræsentarem pretium ejus, quem exposcimus amoris ac favoris. Ingolstadiensis tua, toto jam orbe celeberrima Academia, prodiit ex nostra. Debes Matrem & amore & studio complecti vel propter Filiam, quam amas ardentius. Concludatur Voto oratio. Veritat Deus Tibi Sponsæq; Nuptias felicissimè: pellatur Vestro Hymenæo Mars ex Germania: Nascantur ex vobis Liberi, quos alta totis Septemtrionibus Pax malit oleâ coronare, quàm Bellona lauro; Hoc vovemus; Hoc speramus. Hoc & Bavarica & Austriaca Felicitas pollicetur.

STEPHANVS ZVVIRSCHLAG,

Theol. D. Canonicus & Cantor Ecclesie Cathedralis

Vien p. t. Universitatis Rector:

PANE-

PANEGRIS

A D

SERENISSIMUM

SPONSVM

Austum omen, & ter auspicatum Europeo hodie orbi progignitur, Maxime Princeps, Sereniss. ELECTOR MAXIMILIANE. Iterum AQUILA LEONIBVS, & LEONES AQUILÆ sociantur; formidolosum Hydris Ferisq; omnibus Connubium. timete Monstrorum feraces sylvæ, et inhospita Imperij Rom. Tesqua perhorrescite; vbi vbi tabificæ Hæreseos vestigia prominent, Aquilæ supervolantis Martiale Rostrum, & Leonis bellicosum Vnguem formidate, infecti isthoc Toxico Indigenæ. si sapitis, nolite ad grandiores iras vtrumq; evocare. grave est inimiciæ pondus, quod cum Majestate conjungitur; & semper Regum odia difficillimè placentur. Intellexistis dudum AQUILÆ magnificum robur, & valentissimos impetus, geminato rostro depræliantis: & LEONEM si non alijs argumentis, EX VNGVE potuistis nosse. difficile est, Iubam illi impune flectere. Nunc in foedera eunt nova; Sanguinem ac Purpuram miscent; fortassis Sanguineo omine, quod
C hosti-

hosticus aliquando ac Perduellis cruor explicatissimum reddet. nil opus inceptis. jam iterum passu meliore Gradivus nobis inambulat. Si sic ire perrexerit, metas bellicosus Tumultibus statuetis brevi, magni Fortunæ utriusque Domitores. Sed hæc inter Nuptiales popysmos, festosq; Hymenæos prætereo. non bene cum Fidibus miscentur Tympana. Idoneâ brevitate utor. Tibi Maxime Princeps, Sereniss. Elector MAXIMILIANE, postquam iterum Triumphales LEONES Tuos in Romanæ obsequium A QVILÆ adduxisti, exvndantibus votis applaudit Viennensis ACADEMIA, & simul in illa perennaturam vocem trahit, quæ maximo Nomini Tuo sufficiat. Gratulatur Ser^{ti}. V^a. Ser^{mam} SPONSAM, dignam utique quæ in longa sobole Boicæ genti tuæ vivat superstes. Auspicatissimos deinde Hymenæos, suffecturos aliquando ad magna squalentis Patriæ solatia. credere illa profectò debet, in Ser^{ti}. V^a. incolumitate sibi spes suas stare repositas; quia sensit hucusque quantum Principis boni virtus animosa possit, unicum collabascens Patriæ stabilimentum: etenim ut cætera omnia emoriantur, si Principis infractus animus superest, sperare vitam potest suis ruderibus conrumulata Patria. Fortia agere Romanum olim fuit; nescio an non ad gloriam magis fuisset, si etiam patifortia didicissent. Vtrumq; Fortitudinis genus in Te agnoscimus, & admiramur; incerti, utra plus gloriæ, Tibi Maxime Princeps, ac Boicæ genti tuæ attulerit. Cum fractus illaberetur orbis Tuus, est aliquid stetit impavidum, & asperos Fortunæ obtutus generoso con-

temptu

temptu superasse; præsertim animo victorijs tantum, ac Triumphis innutrito; nam ferè levius sentiuntur, quæ in calamitate veniunt mala; gravius illa, quæ Fortunatos evertunt. Equidem cunctandum iccirco minime esset, si minantem Cælo Colossus Modestia Ser^{ti}. V^a. admitteret; certè dudum utriusq; Fortitudinis non vulgaria Exemplum id commeruere, ut legi diu possint, serosq; posteros erudire. quælibet enim magna virtus hoc habet, ut tunc demum Cultores accipiat plures, cum de Principibus Animis aliquem suimet ipsius fecit Amatorem. Sequitur vulgus, non præit ad ardua; communi horum temporum vitio, quando alieno omnes periculo suam fundant incolumitatem. Si Pompeianus Iupiter denuo è ferali rupis Tarpeie Tumulo assurgat, si Thebarum grandes Obelisci, Rhodiorum immanes Colossi audaci vertice cælum iterum quatiant; si barbaræ Memphis, Maxime Princeps, sua iterum Pyramidum miracula statuatur, impleri omnia factis Tuis possent; sed cum fortasse ex æquo futurum id non esset, miraculorum illorum prodigiosa simulachra figere noluimus, ne publici erroris Tua nos virtus condemnaret, multò studiosius ac manifestius expressa in Te ipso. nimirum haud paulò esse pulchrius nosti, Principem suam in fronte legi posse, & exinde etiam rudēs literarum subditos ediscere Domini sui virtutem. hoc ipso M. Alexandro major Princeps, qui ut viveret, credens ab artifice hominis manu procudi immortalē animam posse, Apellem Pictorem, Pyrgotelem Sculptorem, Lysippum habere fuso-

rem postulavit; non satis vtili ad famam ambitione;
quod in triplici Epitaphio fatalis Monarcha superesse
voluit, solis fortasse Pollinctoribus & tristi Vespillonum
turbæ legendus. Poterat quidem Ser^{tas} V^a in artifice
statua aut Pario marmore PATRIÆ PATER à nobis
appellari. sed nimis adhuc tenue ad nostra Tuæq; gen-
tis cumulatæ desideria auctarium id fuisset, in quo solus,
nec omnino integer, ad memoriam superfuisses. Du-
rum est in saxo vivere. ideoq; aliam longè nobilissimo
Generi Tuo æternando statuam meliora vota expo-
scunt: non aliquod ab exanimi Capitolij Rupe excisum
nuper saxum, aut ex semiusto bimaris Corinthi ære co-
ctum in aheno caput; sed ejusmodi aliquam, quæ Te
Ser^{me} SPONSE, verè PATREM & suum, & PATRIÆ
appellet, quæ vivat, & in qua rectius multò vivas ipse,
totusq; maneat in Nepotibus. non potest certè Bonis
Civibus à Bono Principe melior obvenire hæreditas,
quàm si his virtutis suæ vivum simulachrum relinquat.
Sed enim et Triumphalis Arcus ad Gloriæ Romanæ,
Tibi Ser^{me} SPONSE, sæpius quàm semel à nobis debitæ,
imaginem fors esse poterat? fuisset sanè, si æquè angu-
sta Tua virtus esse potuisset, quam brevis laudatio vno
Arcu amplecteretur. non capiunt laboris nostri Com-
pendia Tuam Magnitudinem. Olim quidem non ad-
modum laborioso opere vnico inscribi Annulo Bono-
rum Principum omnium nomina potuerunt; vt nun-
quam arctius virtus habitaret. at Tibi Ser^{me} SPONSE,
Arcus etiam plures angusti nimis sunt; qui si quem am-
bitu suo cinxerunt aliquando, medios ille tantum or-
bes

bes implevit: MAXIMILIANO vnus etiam integer, vt
olim Pellæo Iuveni, non sufficit orbis. nimis cito Natu-
ræ & Artis spatia Tuo Marte explevisti, vt adhuc ob-
livisci non possimus, quantus pro DEO, pro CÆSARE,
pro Ser^{ma} DOMO AVSTRIACA in hastam assurrexe-
ris; documentum perinsigne, Principum eam sortem
esse, vt eorum periculis, morbis, ac morte civium in-
columitas constet. plus dico: præ civibus nos amasti,
quos vt servares integros, & multiplicem ab Austria
nostra calamitatem arceres, pati eam citius solus in
Tuo orbe voluisti; vt ostenderes, Te pro Austriacis
& agere & pati fortia posse. Tanto igitur audentius
Ser^{me} SPONSE, Urbem hanc, quam cum DEO & CÆ-
SARE servasti, subeas. Siquis in illa de hoste Trium-
phus aut est, aut fuit, Tibi etiam debetur, cuius cum
Ser^{ma} Domo Austriaca conjunctæ vires ac fœdera, il-
lud effecerunt, ne toti periremus. Habet præterea
Viennensis ACADEMIA cur ad Te, Ser^{me} SPONSE,
gratulabunda veniat. enimverò si Scholis ac Musis
sua sunt Connubia, vivimus omnes in ACADEMIA
Tua Ingolstadiensi, quæ Viennensem olim pro MATRE
habuit, doctissimæ Palladis doctissima FILIA, & suis
fideribus clara hodie in paucis. Ne igitur nullam om-
nino Nuptialem Sportulam tot nominibus Ser^{ti} V^a
obstricti adferre voluisse videamur, votum Viennen-
sis ACADEMIA veteribus Epirotarum gazis facit, &
Pyrrhi Principis in illa gente ANNVLVM hodie accer-
sit. cum singularis Gemma, quæ Apollinem cum Mu-
D farum

farum Choro in bicipiti Parnasso referebat, insignem fecit. hunc Sponsalitiae dexteræ Ser^{tis}. V^a. multiplici voto apprecatur & inserit; certa, nuspiam tutiore loco ac digniore stare ARTES posse, quam sub Principis sapientissimi fida Dextera. eam Viennensis hodie ACADEMIA exosculatur, & Optimo Principi optimis Auspicijs novas NVPTIAS adgratulatur.

PLAV-

PLAVSVS

AD

SERENISSIMAM

SPONSAM

Hymen, ô Hymenæ, Hymen! Triumphacepisti hodie Romani Imperij Dianam. felix venatio, cui tam opima præda hodie obtigit; credo, vt obstricti tibi fierent Maximi Duces. ne metue; nihil peccasti; quia maximos Animos vno laculo connectis; novo bellissimæ Venationis genere, quam non in horridis Sylvarum umbris, sed inter Genethliacas Arbores obambulans Venator sapienter instituisti; sæpius quam semel felix, qui & Fortissimum LEONEM, & ipsam in maculas ac Laqueos DIANAM pertraxisti. si recte DIANAM voco, quæ solertissimo studio pios tantummodo mores atque Indolem Divini Amoris laculo suavissimè ferox venatur. cui Nemus omne Templum est, & pretium venationis, DEVS. Illud, Hymen, memineris; tam rara Genialis Sylvæ Spolia, non quovis Vinculo teneri. si me audis: Amoris esse debet. Hymen, ô Hymenæ, Hymen! fausto ordine Nuptialem Tedam adornasti, quæ hujusmodi à se diem effudit, quâ ipsæ Illustrissimo Connubio copulantur SERENITATES. Vestrum nunc est, ô mea sidera! micare hodie venustiùs, & in publica vrbis hujus lætitia nocturnas agere Choreas. Ocyùs quisquis nimbose sub Chlamyde Astrorum latet fulgor, nitidior hodie ad Pompam prodeat. Daduchis est opus, qui Facem ambiant,

biant, Nuptæq; novæ Præludia saltent. Profectò non absq; Bonis Auspicijs est, Solis isthoc Quintili mense cū LEONE conjunctio; vt eā viā progressus, jungatur & VIRGINI, suo Augustum mensem splendore designanti; vt pateat, credo, AVGVSTALES esse Nuptias, quibus BOICVS LEO, cum Augustissimi Imperatoris Filia VIRGINE sociatur. Hymen, o Hymenæe, Hymen! jam jam tuo Ingenio Fax lætior inardescit, & Pronubus emicat Ignis. Vidit hunc Viennensis ACADEMIÆ Phœbus, Ser^{ma} SPONSA, & radios continuo agnoscens suas in gratulationis obsequium evocavit Musas: quod enim gratulandi genus institui poterat congruētius, quàm vt virgines loqui cum istiusmodi NYMPHA faceret? certè multum infra summam Majestatem non est, DEASCUM AVGVSTISSIMA NVPTA venire in colloquium, quin & suscipere, quod non satis aptè faciunt Homines, Officium gratulationis. Debemus illud omnibus, quotquot in Ser^{ma} DOMO AVSTRIACA vivitis, quam tot Cæsarum Imagines gloriosissimā serie circumstant, vt suis meritis Templum jure dici possit HONORIS ac VIRTVTIS. Certè si olim ad gloriam fuit, longo censeris sanguine.

———— pictosq; ostendere Vultus

Majorum, & stantes in curribus Emilianos;
Tibi Ser^{ma} SPONSA non inter postrema decora esse debet, à compluribus Avis descendere, in quibus orbis supremum Imperium adoraverit; adeò vt ab aliquot seculis jam propè familiares haberent Fasces, & Sceptrū Geniale. Auget quotidie domesticam juxta ac publicam Gloriam magnis incrementis Ser^{tis} V^r Ser^{mus} Frater FERDI-

FERDINANDVS III. MARTIS VIRILIS NEPOS; qui hodie, credo, ne quid ad Nuptialem lætitiā desit, laborat muneris loco ex castris nobilem mittere victoriam. nam decet Militem non alia in mensam adferre BELLARIA. Ignoscite ergo si tantis Largitoribus paria non reponimus. Vestrorum magnitudo munerum fecit, vt non possemus; & nemo adhuc fuit, qui Cæsarum æquare munificentiam vellet. At enim ne deinceps obstrictior ACADEMIA VIENNENSIS fiat, vinculum de suis vnum quærit, quod Tibi Ser^{ma} SPONSA, gratulanda iniiciat: obsignare Gemmā quantumcunq; divite Tuas hodie manus vellet, si posset; aut si ad auream Majestatem aliquod ex Lapide auctuarium sperare liceret. Audendum tamen est aliquid, quoniam supra gemmas pretiosum nihil Natura invexit. Non opto ad manum esse nitidi Orientis gazas, quod alij faciunt, nimis sumptuoso voto. Satis vno in Annulo vna mihi Gemma micat. neq; rectè, me iudice, agunt; qui peregrina hodie vincula accersunt, vt Te Ser^{mam} Augustissimi Imperatoris Filiam Ser^{mo} Electori MAXIMILIANO auspiciatissimo Connubio jungant; aliquo fortassis etiā errore. Domesticus esse Vnio debet, qui vos quàm suavissimè nectat. Dicam apertius: SPONSA ES,

Archidux Ser^{ma} SOLO IGITVR LIGARI ADAMANTE POTES.

DRAMA EPITHALAMICVM

Rima Pars. Apollo, & Auspex ad preces pro Bello averrun-
cando, Paceque revocandâ conversi, Auguria captant, ijsq;
feliciter acceptis Bona omnia bene ominantur.

II. Serenissimos Conjuges, & præcipuos Domûs Austriacæ, atque
Bavaricæ Heroas gratulabundi salutant.

III. Vota Nuptialia à Musis & Charitibus, vti par est, Religiosè nun-
cupantur.

CHORVS.

Pij vtriusq; Familiæ olim inter se Matrimonio juncti MANES Nup-
tius applaudunt, & Neosponsis, totique Austriæ, Baviaræ, Imperio bene
apprecantur.

APOLLO.

ARGVMENTVM

De re literaria, præsertim Viennensis, & Ingolstadiensis Acade-
miæ sollicitus, in Divorum Concilio, à Jove veniam, pacemque de-
poscit; simul novas inter Domum Austriacam, & Bavaricam Nuptias ad
obtentæ Pacis confirmationem impetrat.

CAR-

CARMEN. EPICVM.

*Am gravis, & calidis infecta furoribus aura
Germanos afflare Lares, jam funera Terris
Et cineres meditata novos, accendere nubes
Capit, & Æolios sarcire cruoribus vtres.*

Pars erat, Hippodata quæ procumbebat ad antrum

Supplex, & forti ventosa repagula pulsans

Fletu, purgando Borealia flamina calo,

Aut tenues Zephyri motus lachrymata rogavit.

In Ventos abierè preces. Nam carcere clausus

Obstructo Boreas, penas superis dedit; alter

Languit, & gratâ vacuatis follibus aurâ,

Tentavit vano spiracula perditâ nifu.

Pars potior nostras acclinis flexit ad aras

Gemmea votivis obnubens limina fertis;

Implorans radium pellendis nubibus: Horum

Admisi placido suspiria tristia nutu;

Optatam laturus opem: nisi Juppiter, inquam

Arceat; & Fati, Decretorumque catastâ

Ferratâ nostri captivet limina regni.

Ilicet effuso properantem tramite currum

Increpo, & inverso vestigia pristina passu

Confundens, hospes superas illabor in oras.

Convenère Dij; rapidosque ciere tumultus

Gradium jussère Patrem; Ne sidera longâ

Prostituant, aiunt, damnosa silentia pace,

E 2

infa

Infametque suos effrenis lingua Quiritum
 Cum Cælo Dominos, neglecta remissio Divum
 Audit, inoffensis decurrens gressibus orbis.
 Turbati sapiunt homines. Sententia dicta
 Ista, Dodonæis incognita quercubus, & jam
 Debuit aeterno in Tabulas adamante referri.
 Quando sub aspectum non expectatus Apollo
 Ingredior, veneransque Iovem, sociamque Deorum
 Turbam, suspectas metuens ex vultibus iras
 Accensis, Martemque timens, qui pectora nuper,
 Nunc etiam truculenta ferox possederat ora
 Concilij, valido clamantis murmur e bellum.
 Postulo promissas querulosis vocibus aures.
 Conticuere: altum suspirans dico, quid ergo,
 Quid juga peccastis Parnassia? Delitiosa
 Celicolis requies, mæsti solatia mundi.
 Quis nova Pegaseis affingit crimina pennis
 Et doctas incestat aquas? sine lege Sorores
 Expulsæ fugiunt; subversis metra sepulta
 Montibus, & vastum lituo clangente per orbem
 Exulat obstructis innoxia fistula cannis.
 Invadunt Boias crudeli bella camanas,
 Austriacas morbi: terrent incendia ludos
 Immeritos, sparguntque vagos per compita libros.
 Magna VIENNA Parens, quas JNGOLSTADIA clades
 Filia, quæ perfert incommoda, pectore toto
 Imbibit, & multis maroribus ebria, tristi
 Non adiuta gravat nostras anathemate lauros.
 Nullus erit qui facta Ducum, qui gesta Deorum

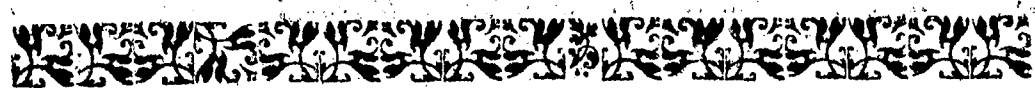
Æter-

Eternet, si musa silet, si Martia captas
 Classica turbatis replent clamoribus aures.
 Non cupio, nec enim possum decreta senatus
 Ætherei verbis convellere: si tamen volla,
 Si tamen est pietas superis, si cura perennis
 Laudis, & acceptæ studium immortale coronæ:
 Parcite sanguineis extinguere docta lituris
 Carmina, Pierios proscripto Marte recessus
 Bellerophontæa reparate liquoribus undæ.
 Est aqua, quæ rapidis infestat littora spumis,
 Et tumidis alios incurrens fluctibus amnes
 Dilatum plenis locupletat navibus Istrum:
 Hac certum mitti, via tutior altera non est,
 Subsidium poterit. Quoniam velut amnis amnes
 Augentur, socioque adeunt Marpesia fluctu
 Saxa, ferosque canes scyllæ, rabidamque Charybdin
 Invadunt undæ confuso robore; nec jam
 Ad scopuli trepidant discrimina; nec jam
 Subdola fallacis formidant gaudia ripæ.
 Sic Domui conjuncta Domus tranquilla furores
 Ridet: vicinos sedat feliciter ausus.
 Si placet, & Pacis versa sententia menti
 Succedit, vincite Domus, simul Ister & Oenus
 Confluus unanimi decurrant flumine: Musis
 Restituat siccam redivivus Pegasus undam.

Annuit, & letis sociatus Jupiter astris
 BOIORVM plaudente DOMVM Terræque Poloque
 Fudit in AVSTRIACAS, Portis Coeuntibus, AVLAS.
 Omnia fausta quidem: Sed tu quoque Magne Sacerdos
 Inspice:

F

*Inspice: dissecta trepidantia viscera Rana
Explica, & in lucem, cantu, quæ videris, ede.*

ARVSPEX

NVper & ad curas similes conversus Olym-
pum

Institeram longâ sollicitare prece:

Vt siquæ tristes miseratio frangeret iras,

Annueret dexter Iupiter Augurio. (det:

Quæ Pia Vota dedi, quod cælum me Auspice spon-

Fabor, quod Vati Magnus Apollo jubes.

Versus ad obscurum primò mea lumina Solem

Protuli ad iratos hæc bona verba Deos.

ELEGIA I.

ARGVMENTV M.

Bellorum incommodis allatis, præsertim quòd Connubijs, Aca-
demijisque plurimùm incommodent, Divos Armorum Præsides ad com-
miserationem Auspex inflectit, Augurium captat. Corvum immanè
crocitantem Imperio depelli prospectat. Latum omen!

*Errea quæ sævit tempestas? Parcite Divi,
Aut simul hoc miserum perditæ, qua-
so, caput.*

Per

Per partes morimur, gravis est Mors ista tyrannis;

Vnâ munus erit posse perire nece.

Quò frendens, Bellona, furis? quò perfide Mavors?

Tandem siste minas sanguinolente furor.

Parcite jam Superi, scelus est si forte luendum;

Nobilis heu! quantum fluxit ubique cruor!

Et licet in Divos hominis sit nulla potestas,

Numina nec deceat Iure minore regi:

Iusta locuturo tamen auris Diva dolori

Officio facili sæpe benigna fuit.

State, nec Humana casus contemnite Gentis,

Sed cadat in mollem iusta querela sinum

Cernite quàm vastis se finibus invehat horror,

Quò Mars cunquæ animo turbidore ruit.

Non jam Regna jacent proprijs tumultata ruinis,

Sed bustum Europa proxima fata parant.

Europa quid fata morient? Germania luctus

Sufficit in nostros funeris ampla seges-

Nil licet aspectu nisi tangere mortis acervos;

Horrida præcipientes quæ movet ira manus.

Nil nisi terrifica licet aspectare ruina

Nomina, quæis bellum jus dedit, atque furor.

Cernitis in quantos mortalia cogitis astus,

Vester in atroci si stet agone calor?

Jam fuga, jam diro dolor instat in obvia vultu,

Cum rapit occultas. Latro parvendus opes.

Jam dum miscentur funesto cuncta tumultu,

Asidet innocuis sors metuenda thoris.

F a

Quòve

*Quodve mali facies oculo fatalior instet,
 His graviora tulit damna Iugalis Amor.
 Namque maritali Venus involat improba tædæ,
 Imminuit sociam, debilitatq; fidem.
 Dum levat à dulci mollissima Pignora lacte,
 Spes raptas Genitor, furtaq; chara gemit.
 Conjugis & simili lachrymabilis indole Coniux
 Fida Virum mæsto cogitur ore sequi.
 Frater in extincti (fatum miserabile!) Fratris
 Bustum, sponte sua, ne cadat ense, ruit.
 Jam Nurus absentem repetit mæstissima Socrum,
 Jam vocat exanimem Socrus amica Nurum.
 Non tot ab Icariæ mala sensimus orta ruina,
 Damna quot à bello profuisse queror.
 Dii quibus est ferri violenta licentia cura,
 Quod superest, leni cæde pite nefas.
 Parva sed hæc querimur, sunt hæc fortasse minoris,
 Quam veniant tanto digna dolore queri.
 Vos (quod in immensi summas accersit doloris)
 Perditis Ægisonæ sancta Lycæa Deæ.
 Carpitis imbelles studiis fatalibus annos
 Pallas in officio quos habitura fuit.
 Eloquar, an sileam? sine sensu sæpius itis,
 Et facilem sterni contemneratis humum.
 Parcite, justa queror, satis est, nimiumque cruoris,
 Si furor insistat vester, Apollo perit.
 Ab bene! nam crocitant, nisi falsus decipit Auspex,
 CÆSARIS IMPERIO CORVVS abactus abit.*

Atræ

*Atræ discedunt Nubes, Caloque sereno
 Dexter ab Eoo Juppiter axe tonat.*

*****

ELEGIA II.

ARGUMENTVM.

Pacem nunc supplex advocat Aruspex, quod omnium bonarum rerum, præsertim connubiorum, Artiumque Parens optima sit, & Altrix; mox nivæ Laurigeræque Columbæ advolant; novum de Auspicatissimis Serenissimorum Coniugum Nuptijs Augurium.

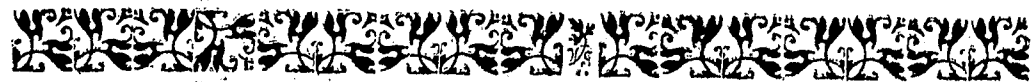

*Corvus abit, læta veniant in tecta Columba,
 Et dent pacificas ore virente comas.
 Pax animo facili, sensuque jocunda sereno
 Humanis rebus commoda mille parit.
 Lite reos, parvula miseros formidine fines,
 Eximit à gravibus, quæ tenuere, malis.
 Otia supplicibus facit exorata Colonis,
 Sudam concilians, & sine nube diem.
 Cumque obsint sterili male tuta pericula campo,
 Impletur Siculæ candida spica Dea.
 Liber & innocuas sine litibus educat unas,
 Et parat accensa lenia musta siti.
 Lubrica ne pactis nocumenta Iugalibus instent,
 A probro vacuus, fraudeq; cantat Hymen.
 Namque maritalis Thalami tuitura pudorem,
 Pax vigil intrepidas excubat ante fores.
 Si quid ab Idaliæ damni putet ire favillæ,
 Inestas casto submovet igne faces.*

G

Quod

*Quodque reor majus, quam cetera, gignit Alumnos
 Pax Musis, Musis quos parit, illa fovet.
 Nam simul elingues superantur vocibus anni,
 Attigerintque suo tempora plena die:
 Grandia magnorum vestigia nota Parentum
 Insistunt Nati, pellit a vitus honos:
 Publica contentis defensant commoda curis.
 Et desolata vim probitatis alunt:
 Palladis everfas instaurant ere columnas,
 Errorem veteri Religione fugant.
 PAX DEA, si cura tibi sunt mortalia, quò te
 Flagitium pepulit, nunc revocata redi.
 Fallor? an audimur? nivea sonuere Columba,
 PACIFICASq; gerunt, ore virente, comas.*

A P O L L O .
 A R G V M E N T V M .

Ex varijs Ominibus vaticinatur.

E P I C V M A L T E R V M .

Bripit hic aliquis mentem, quis namq;
 repente
 Entheus ardor agit? quo Numine pe-
 ctora turgent?
 Thyrsus, an Aonio decerpta cacumine Laurus
 In calidos impacta pedes, turbata tumuku

Entheat

Entheat æthereo bacchantis carmina venæ.
 An Canis adgenitos inflammans Syrius ignes
 Inspuit insanos in nescia pectora dentes?
 An melior largo Deus arida tempora fonte
 Irrigat, & placido deducens verba fluento
 Aurea, in A V S T R I A C A S assueto prodigus ÆDES
 Illapsus fabulo, geniali somnia lecto
 Ominat, & feris præsaga Nepotibus exta:
 Eluit, vt B O I A recubans D O M V S A V S T R I A spondâ;
 Non secus ac Cyri gemmatas aurea plumas
 Divitibus prelsit vitis pretiosa racemis:
 Crescat, & in patrias effuso palmitè terras
 Israëliticâ Mundum feliciter vuâ
 Sosпитet, & raro turgentia grana liquore
 Principibus pariat recreandis stirpibus. Io!
 Conciliata favet sportâ redeunte Diana
 Euclia: subjectos transcendent edita montes
 Pignora, & Herculeis purgabunt viribus orbem.
 Terra stat, & nullo concussa pavore tremiscit:
 Sol candet, placidoque cadens in cærulea curru
 Æquora, ne noctem sine sidere transigat Auster,
 Dat fortunatis sua lumina mutua stellis.
 Inconcussa stabit D O M V S V T R A Q V E. Sunt nova jacta
 Fundamenta toro, nec sidera candida dignos
 Destituunt thalamos, sed amicâ luce serenant.
 Nulla reversuro nubes contraria Soli
 Obstat, & obscuro tectum inquinat æthera nævo,
 Nulla procellosas insufflant æquoris iras
 Flamina: non Ceyx ventos placavit, & ingens

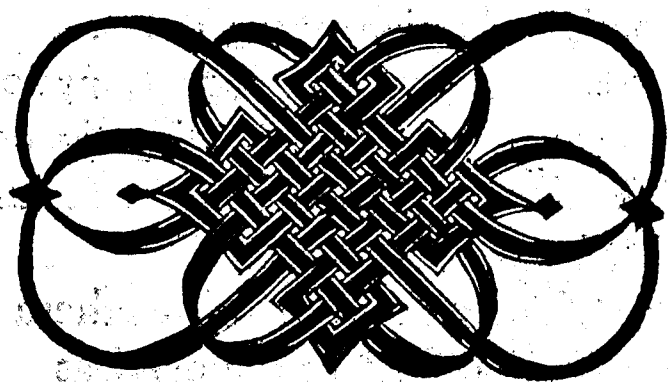
G 2

Alcione

Alcione: Iovis hæc volucris fuluoq; Leoni
 Debita, tranquillo connubia prospera cælo
 Mollities tutâ stabilit fortissima pace.
 O verè dilecta Iovi, quibus inserit astra,
 Vincula, & immensas donat moderamen in vndas.
 Turtur, & in sacra benedicens arbore cornix,
 Illigat optatas communi fœdere stellas,
 Compelcensq; malæ suppressa pericula fortis,
 AVSTRIACO BOIVM Fortunam claudit in Orbem.
 Sic Aqua, sic socius sine cura tangitur Ignis
 Appositus, magnoq; accendit lumine tædas:
 Talibus ILLVSTRES, quas conciliavit Olympus,
 Desponsatæ hodie Lustrantur ab ignibus ÆDES.

Mens redit & Dius cedit furor. Huc mihi raptam
 Redde, Puer, Laurum, Pacificamq; chelym. (cunt,
 Namque Hymen, & Tempus Genialia Carmina pos-
Sponsorum in Laudes nunc mihi vena salit.
 J, licet, hinc Auspex, nova Cælis omina captes,
 Lætaq; si volucrum nunciet ala, redi.

Ode

O D E I.

Ad

SERENISSIMVM
 BOIORVM DVCEM
 MAXIMILIANVM.

Symb. Domûs Bauaricæ LEO.

Arg. LEONINA SPONSI virtus.

LEO Paterni Nominis æmulus
 Odit lutosæ devia semitæ,
 Turpiq; per sylvas recessu
 Degeneres maculare gressus:
 Sed excitatis flammeus ignibus
 Æstu calentis concitus Africæ
 Fortes iubas quatit, feroxq;
 Ad Lybicas inhiat palæstras.

Vulgaris illum non retinet Fera,
 Opimiores ambiciosior
 Indagat, inuaditq; prædas
 Fulmineo Imperiosus vngue.

H

Sic

Sic Magne Gentis Bauaricæ, LEO,
 Hæres auti Roboris, ÆMILI,
 Tritum Tuis iter secutus
 Militiæque, Togæque clares.
 Non Tu LEO altis subdolis vnguibus
 Vestigium abdis magnanimi pedis,
 Heros sed audax figis altè,
 Posterì vt inuideant Nepotes.
 Bohema multo fortia milite
 Sensere castra, & quid valeant manus
 Campus Badensis, Rusticorum
 Sensit atrox furor Austriorum.
 Deprædicabunt grandia PRINCIPIS
 Exempla Nati, ne mala deleat
 Obliuio, nunc es relatus
 In Boicos, LEO MAGNE, Rhombos.
 Sed hoc LEONI dissimilis LEO,
 Quòd ille læuo fidere VIRGINEM
 Nimis propinquum terret Astrum: at
 Tu placidos pariens Amores,
 Vno ligatus candida vinculo
 Tibi maritas fidera VIRGINIS.
 Iam blandius Noui sub Astris
 ZODIACI renitebit orbis.

ODE

ODE II.

Ad

SERENISSIMAM AVSTRIÆ ARCHIDUCEM MARIAM ANNAM DUCIS BAVARIÆ CONIVGEM.

Symb. Fiat DEI voluntas.

Arg. Has Nuptias non sine Diuū Numine conciliatas
 APOLLO canit, easq; magnificè commendat.

*Gemma ridens Austriacæ Domus,
 Regumq; Sanguis, non eadem vocat
 Omnes eodem sortis urna:
 Certa Deus Tibi fata scripsit.*

*Quòd apta pridem connubio abstines,
 Ne crimineris non stabilem Deam,
 Culpe sue non faustos Inuenta
 Mòre Rose pereuntis annos.*

H 2

Hec

Hoc nempe summus iusserat Arbiter,
Vt post Parenti Numine prospero
Reges subactos, FRIDERICVM
Exilio domitum pudendo,
Danum coactum subdere se ingo
Patiq; Leges, mox Patria nonis
Ardente bellis, post Sveci
Horribilem Gothicis ruinam,
Post tres Triumphos, Filia Caesaris
Contentiosis SPONSA Procis fores
Multum inuidenda, sed vetabat
Connubium Genialis Auspex,
Dum tristis oscen Bubo sinisterius
Canebat omen: debuit auream
Pax adferens Laurum parare
Auspiciis thalamos secundis.
Hinc SPONSA SPONSO cum pare iungeris,
Rursusq; in Hydra Tariatæ caput
Prisci Boaria iugantur
CAESAREIS AQVILIS LEONES.
Fauete Diui. Cum stygis Hercules,
Calig; terror federe connubi
Heben sibi iunxisset: omnes
Dijq; Deaq; nouis feruntur
Plausisse SPONSIS. Mars granibus lices
Sudans sub armis, non malè Pyrrhicam
Saltauit: at motus decora
Mercurius retulit Palastra.

Gestant

Gestant Iugalem Tres Charites facem,
Musæ suaves deproperant modos,
Pro pronuba stat Diua Cypri,
Nec Paranympus abest Cupido.
Sol ipse prudens Oeconomus fuit,
Et quas sagittis perdiderat, feras
Gratata Persicè apparatus
Apposuit dapibus Diana.
Procul iocosa fabula Næmia,
Hic FERDINANDVS, cui grauis incubat
Olympus, hic AVGVSTA Tuq;
Magnus ades, LEOPOLDE, FRATER,
Minorq; natu Magnatamen SOROR
RENATA, cui par connubium Polus
Inauspicatur: Tu neq; absis
Hesperix noua gemma GAZE
REGINA, quamvis Marie sub horrido
Absit Maritus, sed referunt Patrem
Proles dua, quas in labantis
Spem Patriæ Imperijq; nutris.
Humana iactò. SPONSA, dabis DEOS:
Nam Te sequuntur conscia mens Boni,
Et labis horrens, & pudica
Frontis honos, & amicus oris.
Phanix in ostro rara modestia,
Supraq; sexum vis sapientia,
Et vasta virtutum supellex,
Quâ domum Amor generosus infert.

Tacito

*Tacete priscas sæcula Coniuges,
 Intaminato quas Thalamo fides
 Servata Posterorum in annos,
 Post nitidos cineres perennat.
 Posthac iacebis Fama Semiramis,
 Et trux Achilles Penelopem tuam,
 Non Troia iactabit Creusam,
 Non Helenam Patriæ ruinam.
 Quin Epicarum Nomina Coniugum,
 Rebecca, Rachel, Esbher, Abigail
 Minus micabunt, quas minores
 LYNA facies, MARIANA, vincis.*

ODE

Et docta Pallas cum suo Apolline,
 Nouemque Musis. Cætera quid loquar?
 Nam vis catenatim sequetur
 Hostica, pars melior Triumphi,
 Danus domari iussus, & in suo
 Extincta cursu ræda Bohemiæ,
 Nomenque magnum olim Sûecus,
 Fabula nunc, & inanis umbra.
 Stat currus altis sideribus minans,
 Equis trahendus, Bellerophon, tuis
 Conscende CÆSAR. Quid reluctans
 Mentem aliò facièmque vertis?
 Quid me (inquis) effers ambitiosius,
 Fastidientem non Mea? non Ego
 Hæc arma gessi, vel triumphatum
 Imperio repuli Gygantem.
 Lenocinaris, quisquis id arrogas,
 Totum est MARIE: quicquid erit, Tibi
 MARIA cedat, o Mearum
 Certa salus, columenq; rerum:
 Bellona dici CÆSARIS o ames,
 Vel casta Pallas. scilicet Ægida
 Sensit Tuam Hostis, & minacem
 Nil animi trepidantis hastam.
 Iacet Sûecus non alià manu
 Datus bidental, quem furialior
 In Teutonum tristem ruinam
 Egit Amor necis, atque prædæ.

K

Dux

Dux atque Princeps Militiæ Meæ,
 Conscende Currum, fulmineus Iouis
 Quem ducit Ales hunc, meamque
 DIVA potens, AQUILAM sacramus.
 Qualis Zerniscēs post domitos Scythas,
 Fusosque Rossos victor ouans suo
 Curru Triumphantem Te eburno,
 Ipse Cliens Equēs, est secutus:
 Ego, fauentem quod dederis manum,
 Bellonæ honestans effigiem meæ
 Pedissequus Tibi Imperator,
 Quò veheris, comitabor axem.

ODE IV.

Ad Eundem.

*V*Acem sed ardor quis novus entheat?
 Audire festum jam videor melos,
 Testudinemq, barbitonque,
 Atq, lyra, citharæq, cantus.
 Fallor? futura prolis Amor subit,
 Hymenq, festus Pacis & otij
 Cælo datus comes, suamq,
 Adijcit Austriaci corollam.
 Vittata jungit se Thalami fides,
 Suiq, castis Conjugibus Pudor,
 Et curâ prolis excolenda,
 Inq, Sacros Pietas Penates.

Hic

Hic nullus instat luminibus carens
 Cupido, turpi corde salax Puer,
 Arcu protervus, & sagittâ
 Nulla Venus furiosiorum
 Parens Amorum: quæ niueum trahant
 Ebur Columbe, jam dociles jugum
 Patri, offerunt ad iussa collam,
 Et niuei, Pia Bigæ, Cygni,
 Quales Caystri fons melior lauit:
 Iam jamq, longis ordinibus Duces,
 Regesq, Cæsaresq, circum
 Pulcher Hymen, Hymenæe clamant.
 Conscende, Proles maxima Cæsaris,
 Clara Austria, spes, & Bauaræ Domus.
 O Nympha, seu mauius Diana,
 Penelopæq, Heleneq, dicit.
 Non stabo curru Filia eburneo
 Sublimi, inquit, si PATER, it, pedes
 AVGVSTVS: uni namq, plausus
 Huic venit, obsequioq, pareat.
 Ah! rumpe segnes, SPONSA, moras, nisi
 Subire currum mox properas, suo
 Cliens loco Cæsar MARIAM
 Purpureis, humeris reponet.
 Huic vinctus uni vincit, & Huic sua
 Trophæa figit nobilior dato
 Cultu MARIÆ: MARIANVS
 Nempe vocari amat IMPERATOR
 Iperge, CÆSAR OPTIME PRINCIPVM,
 Iperge, CÆSAR MAXIME CÆSARVM.
 Novos Tæ manu MARIÆ,
 (Namq, potes) refer huc Triumphos.

K 2

ODE

ODE V.

Ad

FERDINANDVM III.

APOSTOLICVM

REGEM,

SERENISSIMÆ SPONSÆ

FRATREM GERMANVM.

Symb. Pietate & Iustitia.

Arg. Apollo REGEM laudat ob insignem continen-
tiam, præclarumque Rei Bellicæ studium, quod sibi
coniunctissimis NEO-SPONSIS abesse, quam
periclitanti adhuc decesse Imperio maluerit.

Arte quâ pugnâs grauitè prementis
Imperi: vel quò tua rursus arma,
Vngari RECTOR simul & Bohemi
Feruidus infers?

Siste tantisper nimium calentis
Impetum ferri: satis heu cruoris,
Et necis diræ violentus vsque
Ebibit Ensis.

Non

Non quatit Cælos tonitru fragoso
Iupiter sæuus, neque crispifulci
Fulminis torquet metuenda terris
Spicula semper.

Ipsè Mars, osor licet otiorum,
Captat interdum placidam quietem, &
Cum suo festus breuè feriari
Milite gaudet.

Quin Lares absens repetis Paternos:
Te vocat vultu meliore CÆSAR,
Te SOROR natu MARIANA maior,
Teque Hymenæus:

Pronubæ pridem micuere tædæ,
Iam ioco rident Charites honesto,
Flora iam florum, segetemq; passim
Spargit odorum.

Pone virtutis nimium seueræ
Tetricam frontem, galeæque postâ
Regius Frater Tibi Nuptiale
Indue sertum:

Ne vir ah! crudæ rigidus Iuuentæ
Temnere has tædas videaris absens,
Quem rapit Martis cupidum, teneri
Nescius ardor.

Sic Leo IUSTA stimulatus irâ,
Et PIVS raptos Catulos reposcens,
Hinc & hinc ater furit, & cruento
Profilit vngue:

L

Blandiens

Blandiens frustra studeas ruentem
In nemus dulci reuocare palpo,
Non si inexploto rediuius Orco
Occinat Orpheus.

Quid leuis Regem Cytheræa turbas?
His moue verbis Phrygas euiratos,
Parce Germanis, quibus est Auorum
Mascula virtus.

Turpe, si mollem referat Columbam
Arduis certans AQUILINVS ALES:
Degener non sic gelat è Paterno
Sanguine Sanguis.

Nec PATER NATVM bene dimicantem
Auocat cursu malè derelicto,
SPONSANE FRATREM prohibet Gradiuo,
Fortis Amazon.

Mos fuit quondam Patriæ vetustus,
Sponsa ne ducto caperet marito
Cum colo Fusum, tenuique nendam
Pollice lanam.

Sed Boues duri famulos laboris,
Scutaque, & nudos gladios, & arcus,
Quæ foret Nuptæ bona dos, & Heroi
Apta supellex.

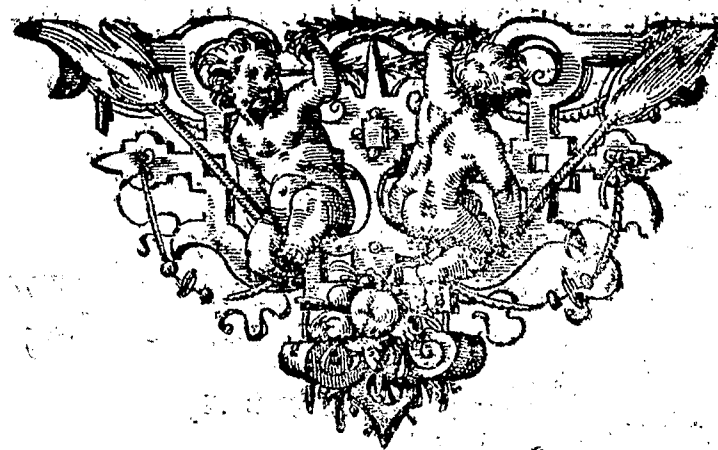
Quin viri ad pugnam minùs vt timeret,
Post recens fusum stadio Lanistam,
Ordinabat adhuc madidantis hastæ
Cuspide crinem.

Perge, REX, quò Te generosa ducit
Indoles, & quò statuæ PARENTIS,
Et color mixtus niueo cruentus,

Stemmata Gentis;
Alteri Sponsum coëmas SORORI;
Is Tibi bello veniet parandus:
Sed vola pernix, nocuit vocato
Fata morari.

Dum RATISBONA fruitus superba
Sponte cedentem premis acer Hostem,
CONIVGEM & caram SOBOLEM propinquā
Negligis vrbe.

Regulum num Tememorem, an Camillum?
Martium iuuere Dij rigorem:
Dum celer victum premis vltor, Io
Ter cecinisti.

O D E VI.

Ad

SERENISSIMUM
ARCHIDUCEM,
SACRORVMQVE ANTISTITEM,
LEOPOLDVM GVILIELMVM.
SPONSÆ FRATREM.

Symb. Timore Domini.

Arg. Apollo effert eximiam LEOPOLDI Castitatem,
&c, quibus in Deum Resque Diuinas ardet, Diuini
Amoris puriores flammæ.

*Ecce Tuorum nobile, Caesarum
Regumq; sanguis, quid nimum ferox
Nouo Hoste pugnæ? namq; tecum
Miles atrox, LEOPOLDE bellas;
Dum continentis mentis amans fugis,
Permittit ætas quæ iuuenilior,
Focosq; lususq; & solutos
Per choreas epulasq; risus.*

Pridem

*Pridem Cytheris Te sibi destinat,
Optatq; prædam, retia nec semel
Insana Venatrix latentem
Perniciem meditando texi:
At instituto insistere pericax
Curâ sagaci dissoluens dolos
Eludis, euadisq; casses,
Castior Hippolyto, dolosos.
Id impotentem discruciat Deam:
Non tetra Erynnis sic furit, ut Venus
Irata, iam caue: atrius nil
Esse solet furis Amantium.
Ergo otiantem sorte Cupidinem
Ut vidit, heus tu, perditæ, ait, Puer
Arcum resume, mollem & arcum,
Vulneribusq; grauem pharetram.
Ex mille certam tu mihi delige
Prudens sagittam, figere quâ soles
Vel Herculis pectus, vel ipsum
Nubibus in mediis Tonantem.
LEOPOLDVS, Hostis quo capitalior
Vtriq; nullus, sit scopus, i, feri
Pectus, jecur, cor. Tum Cupido.
Quid maleuada Parens, fatigas
Nullâ petendum cade, vel asperum
Tactu LEONEM? mox ut arundinis
Pennam volantis sentit; acres,
Cætera lenis, acerbat iras:*

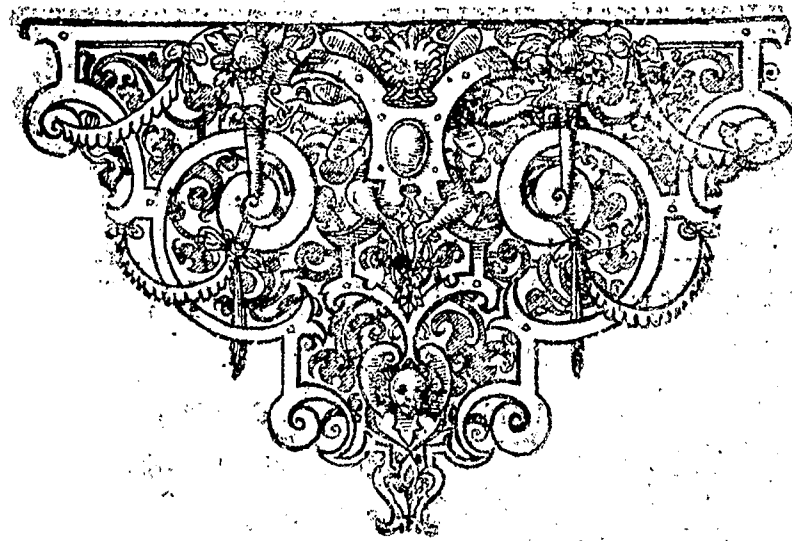
M

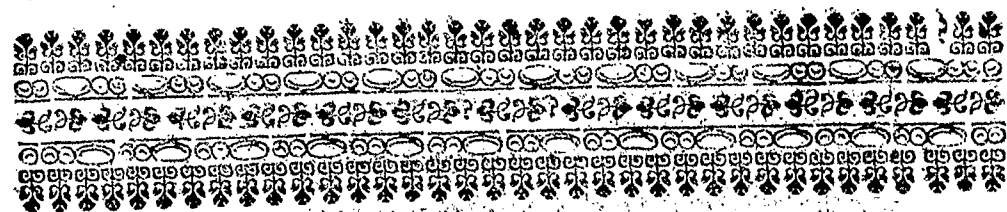
Nec

Nec hunc LEONEM Terra, POLVstulit.
 Frustra cruentâ cote acuo leues
 Amens sagittas, absq; damno
 Innocuam viduo pharetram.
 Non sic resistit durior aut chalybs,
 Aut fixa rupes: nunc etiam nocet,
 Ferit percussu, necatq;
 Nêue Parens meliora speres;
 Protervus horret vel licitos thoros,
 REX natus armis quos probat, & SOROR,
 Hic rem sacram sanctamq;, fœdus
 Crudus adhuc sociale vitat.
 O. perge Nostri, Magne LEO, POLV
 Diviniori nempe cales face;
 Quâ Te, Te Amor Divinus ardet,
 Nobiliorq; Hymenæus irit.
 Præclara cuius stat Pietas Comes,
 Et laus Auspex it Pudor in suo
 Insignis ostro, nutrit ignem
 Gratta pronuba non pudendum.
 Hac Te Diones unguibus eximent,
 Dignum pudicis Cœlitum amoribus:
 Nam Te color pulcher venustat
 Frontis, & oris honos pudicus:
 Et quis Tuam sat Pallada prædicet,
 Doctamue mentem, quam sapientibus
 Curis honestas: quis Siadam
 Explicet imperiosorem?

Hinc

Hinc mundi ocellus, Gemmaq; diceris
 Domus Auita: quò fit, ut extera
 Gentes adorent, Tybris ultra
 Danubijq; stupentis oras.
 Mirantur unum sed magis; unice
 Pectus pudicum quòd geris integer,
 DEVM TIMENS, Lethoq; peius
 Flagitium metuens probrosum.
 Hac scande Celos, quâ VIA LACTEA
 Te ducit. Astrum VIRGINE non precul
 Eris LEOPOLI LEOPOLDE, Divum
 Ordinibus residens beatis.

ODE VII.

Ad

SERENISSIMUM ALBERTUM SERENISSIMI DUCIS NEOSPONSI FRATREM.

Arg. Apollo ad Ludos syluestres oblectandis
SPONSIS inuitat.

D Thulen vigiles sollicitudinum
Curarumque graues sesquipedalium
Mittamus Stimulos ebria gaudijs
Iam vult ora Thalassio.

Non recte his Animus fulgurat Ignibus,
Quos, ALBERTE, adytis pectoris intulit
Mæror, de Patriæ profiliens Rogo
Et Busto lacrumabili.

Fortunata dies congelantibus
Pectus Tristitijs frigora subripit,
Argentæque Dolores domat; vnico
Totas diffilat anhelitu.

Quin

Quin syluas petimus, prouocat aurea
Ridentis zephyri Musica fibilo;
Et lati Nemoris Tesqua virentia

Obiectant virides locos.
Si suaue est lepidis murmur Etesijs
Illisum nemori, currite præpetes,
Applaudit strepero Carmine latior
Magnis Syluula Nuptijs.
Præludunt agiles per Iuga Capreae,
Effinguntque Choros Schemate ludicro,
Et mixti innocuis Matribus Hinnuli
Ductant Cornigeros greges.

Iam Diana nemus perfurit horridis
Instrata Exuijs, tela minantia
Syluarumque Dolos Retia proripit,
Et Cornu euocat Hospites.

Iam iam sponte sagax Vertagus exsilit,
Et totam cupidis afflat odoribus
Formosi nemoris Scenam, agitabiles
Prælustrans Domino Feras.
Hem succedite, & hic pandite retia,
Cervus namque micat iam cupidus capi;
Et se se facilem conijcit in manum

Prædæ proxima Damula.
Non ictus fugiunt, siue pericula:
Sed certant fociam iungere dexteram,
Quam dat Castus Amor, cessit *Amanibus*
Sponsis vulnus amabile.

N

Apollo

APOLLO, AVSPEX,

MUSÆ, CHARITES.

Arg. Priora auspicia confirmantur; Musæ, & Charites, iussæ ab Apolline, applaudunt.

APOLLO.

ST vbi lentus abes dudum expectatus Aruspex?

Huc age, portendant quid nova fata, refer.

ARVSPEX.

Extrum confirmant omen bona Numina: namque

Dum tacitus seruo, quid nova fata velint?

Conspicor, aduolitat cum læto compare Turtur,

Cumque suo Cornix Coniuge blanda venit.

Concussere simul pennas, plausumque dedere,

Iamque tenent Aulæ culmina Cesareæ.

Esse potest Thalamis nullum felicius omen,

Sternutator ades Iupiter, hæcque proba

APOLLO.

APOLLO.

Icigitur nou' assurgat Parnassus Olympo,

Hic Heliconiaco defluat amne liquor.

Huc gressum Musæ, Charitesque citate

Sorores,

Ad vota & plausus festus Apollo vocat.

CLIO.

Vicquid beato stringitur agmine

Rheni bicornis; quicquid ab æmulo

Rigatur Istro; Nuptialem

Quin properas animare pompam?

Nubem resoluit Teutonia hispidam,

Crines colorat Iupiter aureos,

Vernante sæcundans Olympo

Rus Patrium, riuosque colles.

Tedæ Sereni Cypriades thori

Reddunt autis iugera frugibus;

Cliuis resurgunt in iugosis

Diua Pales, Bromiusque læuis.

Auro redibunt ditia sæcula,

Laudata quondam Regna Dei Senis;

Sic augurans plectrum ominatur

Prisca legens, memoresque fastos.

N 2

MELPO-

MELPOMENE.

At luctuosis funeribus datum:
Sat conflagrauit Ruris, & Urbium.
Heu! quàm Sophocleæo redundans
Materies genita est Cothurno!

Ductus proteruas in trieteridas
Non biduanam Marspiter offerat
Pacis corollam. oîa remotos
Pax Domina expatietur annos!
Longè comantis gemmeus Imperi
Phæbus coruscet. Tecta Quiritium,
Conuulsa nuper, roborabit
Spes Thalami Superis reperti.

TERPSICHORE.

Si fluente mox nouus ambulæt
BOIORVM in agros Abnobijs latex;
Quo Lyda tellus, Celtiberque
Ditior est rutilante riuo!

EVTERPE.

Si decoris largior annibus
Gemmatis Hydaspis Pannonidos Sata
Ister pererret! lætiore
Non poterit properare lapsu.

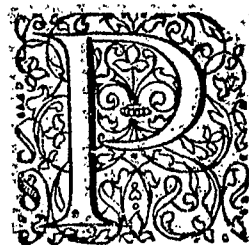
VRANIE.

VRANIA.

Templa Diuûm diruta funditus,
Aræque versæ, fontibus aureæ
Incendijs turrea voratæ
Sidera verticibus relambant!

THALIA.

Rolem beatam, Magne tuebere
Parens venustam; Magna tuebere
Mater Iuuentam: quos amarunt,
Prole Dijs cumulant iugales.

Hortis Deorum pignora Principum
Surgant in alnos, cellæ Alemaniæ
Septemvirò prognata pubes
Patriæ opem ferat, o labanti!

ERATO.

Arente in alto vidimus Hæctora;
Parente in alto Nestora vidimus:
Pellæa virtus, mel Pelasgum
In fobole auricomâ triumphat.

Det cultiori Nomina Romulo,
Augustiores Æmilijs Duces,
Paulos, Camillos, Maximosq;
MAXIMVS ÆMILIANVS orbi.

O

POLY.

POLYHYMNIA.

O, recurrunt Musæ Heliconides!
Doctas Corymbi largius ambient
Frontes; Stagyræ namq; plures
Clara Lycæa dabunt Alumnos.

Dentata posthac Vrbs dabit agmina,
Cum purpuræ vsus Semideis pares
Ad Numina extollet, vocatos
Duplicis è Themidos palæstrâ.

CALLIOPE.

Non spreta Diuis carmina soluimus
Notæ sorores: plaudite Cælites,
Aërque Tellus plaudent omnis
Æquoreis sociata turmis.

REX MAGNE, magni Pacifer Imperi,
Maus SORORI quid voueas Tuæ

FERNANDE? quid *Regalis Hæres*,
Cui *Patrius* dedit arma Mauors?

Vertex Iberus quâ prece blandius,
MARIA Rectrix, Numina flecteres?

Quâ Coniugum Fratres, & Almus
Austriadum, Bauarumq; Sanguis?

Et Tu Parentum Maxime, Maximi

FERNANDE mundi Gloria, grandius

Quid flagites Diuos? quid omnis
Plus amet, atque precetur orbis?

AGLAIA.

AGLAIA.

Ge Gratiola Proles,
Tot abesse iussa Soles,
Hymenæa Gens, Amores,
O adeste lætiores!

Non tot spicula fulgido
Cynthia torqueat arcu,
Quot vos aureo
Facies, Amores.

Ite ite Cæli flammulæ,

Lunæ famulæ,

Solis foculi,

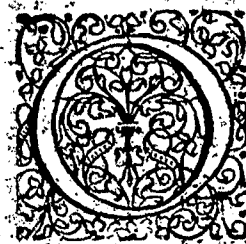
Noctisque oculi,

Victa Sponsorum radijs Amorum

Pallida sidera

Lumina condite.

EUPHROSYNÉ.

Adeste belli

Tædiferi Puelli.

Falcem Mars suam,

Vestram Vos Facem;

Ille minantem, Vosq; cremantem

Fulgure tædæ, fulmine teli

Firmis rotate brachijs.

Omnia certâ fundite dextrâ,

Vestra cruentas spicula Tygres,

O 2

Ala

Ala fugaces Vestra Volucres
Sternat, & alto gurgite Pisces
Ignis aquosos torreat, Arcus
Vester totum terreat Orcum:

Nulla cæcâ nubila
Nocte; nullâ condere
Viuida Vestræ lumina tædæ
Tentent, superet Vestra furentes
Tisiphones Facula faces.
Vestra per umbras
Fax Elysiæ
Rhodopæio præluceat.
Redit empta flexicorde
Carminè Coniux.

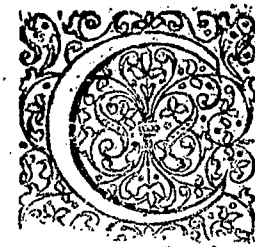
THALIA.

 *D*iva Pax viuâ rediuiua Oliuâ,
Diva Pax Lauro redimita, & Auro,
E frequentatis Aquila Triumphis,
Diva reuiue.
Tu belligeras Cælo terras
Federe paca, pangat Cælo
Terra Pacis osculum;
Viridi Martis Pila Corollâ
Vestiantur Palladis;
Sponte Falcem Martius
Induat Ensis:

Clypeisq̃ue

Clypeisq̃ue niduletur
Auis, & mel æmuletur,
Galeâ procul repostâ,
Hyacinthulis referta
Fundens nectar Apis.

AGLAIA.

 *C*itò citò Apicula, citò Animula rosibi-
bula;
Austria aperit areolas,
Aurifluas lege copiolas.
Citò citò Apicula, citò Animula rosibibula;
Aperitur ecce portus,
Charitum patescit hortus;
Citò bella
Lege mella,
Mete flores, lege odores,
Bibe rores.
Fer super alas, atque labella
Bella mella,
En vt chara,
Isthic rara
Rosa floret, cui campus
Rubicundus.
Citò citò Apicula, citò Animula rosibibulâ;
Preme, carpe, mete, linge,
Lege, fuge, bibe, finge.
Citò citò Apicula, citò Animula rosibibula.

P

EVPHRO.

EVPHROSYNE.

*R*osa Nobilis superbas,
Adolescit inter herbas;
Hymenæa Gens, Amores,
Vestros expandite honores,
Vestros effundite odores.

In Vestris Regia pinnis
Maiestas nescia finis
Collocet Imperia.
Hymenæa Gens, Amores,
Fingite mella, & lingite flores,
Sedulique alarum molles
Sternite Thalamo plumulas.
Linguas longinqua sonantes,
Præclari Nuncia facti,
Alis talaria Vestris
Fama pernix induat.

THALIA.

*H*ymenæa Gens, Amores,
Meliores sumite mores,
Oris iubar sereni
Explicet Irida *Pacis*.
Vobis refingant

Scuta

Scuta Lyras, Arcus
Plectrum, Facesque Vobis
Æra vomant Vestras
Bellica, Amores.
Vos inextincta Thalamum fouete,
Corda Face,
Rura *Pæce*.
O adeste Sani
Menses, & Anni,
Dies, & Horæ
Iugi tenore!

In Nos Deæ Tres triplices
Vertantur *Attræ Gratiæ*!

Lætè currite tempora,
Longè currite tempora,
Sponso Principi
Sponse Principi

Lætè currite, currite,
Currite longè currite.
Vincat sæcula Nestoris,
Annos transeat Hectoris.
Lætè currite tempora,
Longè currite, tempora.

Non vno Charites carmine ludimus:
Dum saltare lubet multiplici pede.
Lætè currite tempora,
Longè currite, currite.

P 2

APOLLO.

A P O L L O.

Arg. Pios utriusque Familiae Manes ad Nuptiales
plausus euocat.

Quod superest, quoniam Vini plausere
Triumpho:
Adferat & plausus NOBILIS VMBRA
suos.

Si potuit Nostris instructus ab Artibus Orpheus,
Threiciam Sponsam restituisse lyram.
Si surdas mouisse Feras, si carmine Rupes;
Credimur & dominam posse ferire chelym.

Adeste clara fidera *Bauarici* Poli,
Et Vos Coronis inclyti *Austriaca* Domus
Adeste Manes, iuncta quos inter fuit
Connubialis tæda: Vos Hymen Nouus
Vocat, Sacris adeste, iam Mystes facit.

At ecce venit Vittata Cohors
Cui Sacratam festiuis Hymen
Præfert clarâ lampade Pinum.
Pars in niuea cyclade splendet,
Pars gaudet adhuc veste cruentâ.
Hi *Cæsareas* gestant *Aquilas*,
Isti armato dente *Leones*.

Saluere iubeo Heroas. hinc nos cedimus.
Adeste namque Mortuis Viuos nefas.

CHORI

CHORI HEROVM,

Quorum

SEX AVSTRIACI
BAVARICAS,
SEPTEM BAVARI
AVSTRIACAS
olim duxere.

AVSTRIACI BAVARICAS.

Ferdinandus II. Imperator	Mariam Annam Ducem,
Carolus Archidux	Mariam Ducem,
Albanus Dux	Mechtildem Palatinam Ducem,
Fridericus Archidux	Elizabetham Palatinam Ducem,
Albertus IV. Archidux	Ioannam Ducem,
Otho Dux	Elizabetham Ducem,

BAVARI AVSTRIACAS.

Albertus III.	Annam,
Albertus II.	Kunegundem,
Henricus Diues	Margaritam,
Ludouicus II.	Mechtildem,
Henricus Natterbergensis	Annam,
Otho Rex Hungariæ	Catharinam,
Meinardus	Margaretam

Q

CHORVS

CHORVS I.
HEROVM VIRORVM.

Ost diu in urna postios cines,
Tumidata nouum spectare diem
Turba iubemur. Scilicet aliquid
Busto superest. Ferrea quamuis,
Non sic valido Regia Mortis.
Adamante riget; nullo ut possit
Numine frangi. Cum fata sinunt,
Remeare licet.
Quid times Nostros, Noua spectra, vultus
Cæsaris Magni Domus? haud inmendum
Est Tibi, nulla hi mutilatur atros
Crimibus torquens colubros Erynnis
Tæda, quam gestat manus absq; noxa
Non reaccendet tibi luctuosum,
Et laboranti Patria cometam,
Non colorabit nigricante fumo
Illa penates.
Arridens viden ut suauè rubet gena,
Nec ferrugineus nos vinct color,
Qui Manes reliquos lugubre funerat.
Vernat florè caput, vittaq; flameo
Frontem purpureo Laurigeram ligat:
Quando MAXIMVS huc AMILIUS strabit,
Et præclara Domus Austriacæ Narui,
Magni Filia Cæsaris,
O ter festus Hymen! fallitur improbi,
Quisquis cum morimur, mox leuibus priuat
Extingui ex animis, quod trahimus, genus.
Non tanta est Lachesi facta licentia:
Vna vi flamina cum languida fregerit,

Quam

Quam Natura dedit, dissiliat fidem,
In Nostros vegetus vixit adhuc Amor,
Postquam Nos alio sustulit Atropos.

Enses stringite manibus,
Et pugnam sinu eae manus;
Ornet Pyrrhica Nuptia;
Heroas decet hic Jocus.
Hymen huc, adsis o sanctus Hymen!
Hac nulla Venus regnat in Aula
Procul hinc sedas, Cytheræa, sedes.
Hic nullus eris, Cæci Cupido,
Frustra in sponfos spectatores:
Nam sola morum iunxit Pietas,
Recti studium! Castusq; Pudor
Hymen huc, adsis o sanctus Hymen!
Grauior sponfus iacet auro,
Nondum virides perdidit annos,
Non ruga senex frontem caperat,
Non gena luet, non labra pallent,
Et sunt cruda in pectore vires:
Vi sponsa Virum posuit amare,
Dum formidat territus Hostis.
Hymen huc, adsis o sanctus Hymen!
Cætera suppet m. is. ula Virius,
Quæ maiorum splendida Auerum
Facta reponit, vivisq; refert
Picta tabellæ: MAXIMVS illa
Namque Æmilius, irare iubet,
Quæ Nos quamuis alio posuit

Orbe didicimus prapete Famâ.
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen!
 Sic nexus liget vtramque Domum,
 Quæ non audax Herculis ensis,
 Non è calo missile fulmen,
 Non Mars Stygio redditus antro,
 Non ipsa ferox rerum Domina
 Mors immani falce resolvat:
 Jo perennet funeris expers
 Post fata vicens, & vivens Amor.
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen.
 Jam satis dira necis ac cruoris,
 Et Mosam & tinxit socium Mosellam,
 Danubii flumen, tenuemque Lycum:
 Sat rubescentem erubuit arenam
 Oenus, & pridem alveolum cruentum
 Turbidus Albis.
 Quid, Mortales, vos usque juvat
 Tanto fusus pretio sanguis?
 Pax Connubium pro nuba firmet,
 Fax confirmet pro nuba Pacem,
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen.
 Sed ecce Faminarum adest alter chorus,
 Pedibusque trepidam Mortuis pulsan humum,
 Umbris Amicis cedimus: revocant loca,
 Vbi orbis alius, & alius Titan nitet,
 Aliaque Luna, Valete Fata dum sinunt,
 O Maxime Æmili, Tuâ cum Coniuge;
 Tum sera Fata Vos simul calo inferant.

CHO.

CHORVS II. FÆMINARVM HEROVM.

 VC Fæminea NOSTROS sequimur.
 Umbra MARITOS. par causa vocat:
 MAXIMVS HEROS huc ÆMILIVS.
 Huc MAGNA vocat MARIANA, vocat
 Huc festus Hymen.

MARIANA sonent cytharæ, resonent.
 MARIANA Lyra. Choreas dabimus,
 Quamvis Umbræ luce carentes,
 Sat lucis habet pronuba tæda.
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen!
 Non sic Lybicum resplendet ebur,
 Cum saturato tingitur ostro;
 Vt Sponsa nitet divite formâ:
 Nec sic præstans, gloria Tempe
 Flos Rosa Florum, seu quæ superat
 Candore nivem, seu quæ flammâ
 Flammam superat: purpurat vna
 MARIANA magis, magis vna nivel.
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen!
 Non est iste color pulcher Adonidis,
 Quem læsit Veneris sordidulus Puer:
 Si vultus rubuit, tingere amat Pudor,
 Si pallet, timuit, quod metuunt Boni,
 Ne quo crimine lædat superos, timet.
 Hymen huc, ad sis ô sanctus Hymen!

R

Par

Par tibi Conjux, MARIANA, nusquam est,
 Si Tuas par est numerare dotes.
 Nam Genus si quis referat Superbum,
 Ducis à Regum Tua, Cæsarumq;
 Stemmata, Princeps.

Est rerum animus supra Sexum,
 Annosque sagax, multumque sciens,
 Virtutis Amor vitijque fuga est,
 Quantum vidit, laudatque orbis.
Hymen huc, adsis ô sanctus Hymen!
 Prospera servant Te Fata diu,
 Semper plenam non parca colum.
 Parca ministret, longa que ducat.
 Auréo Lachesis pollice fila,
 Nec nisi felix Atropos occet.
Hymen huc, adsis ô sanctus Hymen!
 Tandem in Patris genibus ludat,
 Patruiq; Senis Parvulus Infans;
 Seu MAXIMVLVS, seu FERNANDVLVS,
 MATRIS de gremio suæ,
 Extendat teneram manum, &
 Blandum rideat ad Patrem.
 Redite Manes, Fata Vos aliò vocant,
 Sequimur vt Vmbræ, Humana nil vltra tenent.
 Terræ valete, Pij valete Coniuges,
 Dum serò Fata Vestra Vos Cœlo adstruant.

EPILO

EPILOGVS

AD

SERENISSIMVM SPONSV

MAXIMILIANVM
 BAVARIÆ DVCEM,
 ELECTOREM,

ET

MARIAM ANNAM,
 ARCHIDUCEM AVSTRIÆ,

Serenissimam Conjugem.

*P*OEtico Dramate lusimus, Serenissimi
 Principes, si parium jam reducimus, abi-
 musque è Proscenio. Apollinares fuerunt
 hi Ludi. Apollo enim maximam partem
 edidit, cui studium, & Schola est Ludus:
 Ædilis bonus fortasse is fuit; at neque magnificus Choragus,
 neque in scena Roscius. peccavit Academia, quòd suum A-
 pollinem, Auspicem, Musas, Charites elegantius non
 instruxit: habet tamen velum, quod rubori pratendat: Amo-
 rem scilicet hic omnem personam, omniumque partes in mu-
 nere edendo Ædilis, Choragi, Ludij sumere voluisse: vt so-
 lus omnia ageret. opportunum per fugium. Amor enim faci-
 le indulgetur, quia nolens peccat.

R 2

Lusi

Lusimus Comædo AMORE: quid enim aliud in Nuptijs ageremus? Certè perhonorificus ille Ordinum occursum, incredibilis Civium accursus, Triumphalis in urbem Ingressus, nitrati pulveris incensiones, explosiones, tonitrua, Ludi in Aula, & Archigymnasio apparatusimâ pompâ instructi, varia commisiones armorum, agitationes Ferarum, reliquusq; Ornatus Nuptialis quid ferè aliud, quàm Ludi, aut Lusus? Vita ipsa Fabula est, Tragœdia tamen, quàm Comœdia similior: Nos spectaculum, & (quod Græcè S. Paulus dixit) ^{ἑταίριον} Noxerat id Augustus Cæsar, quem accepimus morientē ex suis quesivisse, satisne commodè personam egisset in Vita scena ac Theatro? ijsq; annuentibus, adjecisse ex Comicarum formula, Valete & Plaudite: ita reductis Cortinis Vivere, id est, Agere desisse.

Quid quod Princeps Architectus, ex quo tempore hanc Rerum universitatem, quasi Scenam ad Spectaculum, excitavit, in Orbe terrarum per singulos dies ludit? adeò quicquid extra Deum Agitur, Luditur.

At non omnes ex Actione Plausum vel merentur, vel impetrant. Vulgi admirationem nihil moramur; Votorum summam attigimus, Serenissimi Principes, si Vos, qui primi in Orchestra spectastis, Sereno Serenitatum Vestrarum radio oculos sagittaveritis; si faventes, inquam, Amoris officium approbaveritis. Nos ad extremum vicissim Vobis, qui in Amplissimo totius Orbis Theatro Primarias Personas & partes inter Maximos Actores hætenus Egistis, acclamabimus: bene, feliciter, atq; ex communi Sanioris Europæ Voto precabimur, porro ut pergatis, ultimumq; Actum optimè, felicissimè concludatis. Ita Publico Serenissimarum Vestrarum Familiarum, Religionis, Imperij, Ingenuarum Artium Bono, Vivite, Valete.